

KOTISIVUVERSIOLUETTELO alaviite 1)

VERSIO 1: Lämpileikkaus taiteilustani. Julkaisupäivä 19.3.2022.

Omia töitä 29: piirustuksia, akvarelleja ja öljyvärimaalauksia.

VERSIO 2: Mitä on taide ja taidehistoria? Julkaisupäivä 3.6.2022.

Verkkokeskustelu, essee ja kuva-analyysi, jotka on kirjoitettu taidehistorian opiskelussani opintosuorituksina. Ajatuksia omista töistä. Omia hiilipiirustuksia 4.

VERSIO 3: Taiteen julmat kasvot! Julkaisupäivä 4.7.2022.

Helene Schjerfbeck ja Elonkorjaajat! Heinäkuussa 2009 matkasin Tammisaareen katsomaan Helene Schjerfbeckin näyttelyä, koska aion kirjoittaa esseen hänen taiteestaan taidehistorian opinnäytteeksi. Samanaikaisesti siellä oli myös Elonkorjaajat - taideryhmän näyttely. Olipa todella kiinnostava! Kirjoitinkin esseen tästä ryhmästä ja se arvosteltiin erinomaiseksi. Lisäksi kehoitettiin tarjoamaan sitä johonkin taidelehteen. Enpä tarjonnut; julkisuudenkin kasvot ovat julmat! Mutta julkaisen sen esseen nyt näillä kotisivuillani.

Yksi oma akvarelli. Helsingin taideyhdistys (HTY) haastoi jäsenensä maalaamaan omakuvan Helene Schjerfbeckin juhlavuoden kunniaksi. Kuva maalauksestani on myös HTY:n verkkogallerian sivuilla.

VERSIO 4: Syksy, abstraktinen maalaus, visuaalinen kulttuuri. Julkaisupäivä 12.8.2022.

Syksy innostaa tarttumaan pensseleihin ja yrittämään taas luomaan jotakin erilaista, oppimaan taas jotakin uutta. Syksyn värikylläisyydessä on jotakin abstraktia. Niinpä pohdin tässä versiossa abstraktiutta. Visuaalinen kulttuuri on tämän hetken muotiasana. Niin alkoi olla jo vuonna 2010. Kirjoitin aiheesta esseen taidehistoria opinnäytteeksi ja se arvioitiin erinomaiseksi. Julkaisen sen nyt. Ja minulle rakkain syksyteos on viimeisellä sivulla! Omia töitä 4: syksyaiheisia öljyvärimaalauksia 3, akvarellejä 1.

VERSIO 5: Juuret. On juuri työstettävänä.

Isäni kuului Nyysösten sukuun ja juuret olivat maalaisympäristössä. Kuitenkin hänen isänsä ei enää omistanut maata eikä viljellyt sitä vaan kuului työläisiin. Isäni oli 2-vuotias oman isänsä kuollessa ja hänen äitinsä elätti heitä tekemällä käsitöitä ja töitä taloissa. Isän ensimmäinen oma työ oli olla leipärenkinä isossa maalaistalossa.

Äitini kuului Hämäläisten sukuun. Hänen kotinsa oli maalaistalo, missä elettiin mahdollisimman paljon omavaraistaloudessa vielä 1940-luvulle saakka. Lähes kaikki elämiseen tarvittavat tuotteet saatiin luonnosta ja valmistettiin kotona. Suolaa ei voitu korvata millään tavoin, se oli ostettava kaupasta. Kunnon työtä oli vain ruumiillinen työ. Toki piti osata lukea ja laskea jonkin verran. Mutta korkea oppineisuus nähtiin keinona päästä helpolla elämässä, herrakansaan, työtä tekemättä.

Siihen nähden on ihmeellistä, että musisoinnin taitoa ja kaikenlaisten kauniiden esineiden tekemisen taitoa arvostettiin yli kaiken ja pidettiin sopivana maalaisellekin ja työläisille.

Tässä versiossa esittelen vanhempieni ja jonkin verran myös muun suvun kätten töitä. Omia töitä on myös mukana.

1) Kotisivuversiot julkaistaan myös dokumentteina.